

INHOUDSOPGAVE.

DEEL I.

§. 1. De formeele bepaling van dezen locus.	3
I. Moet deze locus niet aan het einde van de dogmatiek geplaatst?	4
A. Er schijnt veel voor te zeggen: 4	
a. beroep op Matth. 11 : 27;	
b. de voorstelling van de school van Schleiermacher.	
B. De zaak echter ten principale bezien: 5	
a. de Deo <i>voorop</i> , want God is het uitgangspunt van alles;	
b. daarom de inductieve methode aangewezen.	
c. Plaats voor dezen locus in Geloofsbelijdenis en Catechismus. 6	
d. Toch (maar <i>relative</i>) de locus de Deo ook <i>na</i> alle andere. 7	
II. Handelen niet <i>alle</i> loci „de Deo”?	7
a. Ja, maar in den <i>locus de Deo</i> gaat het: de Deo <i>πρὸς καταβολὴς κόσμου</i> .	
b. Toch krijgen we zoo niet een abstracten God.	
c. Het bestaan Gods „π.κ.κ.” („an und für sich”) uit de Schrift toegelicht.	
III. Inhoud en orde van dezen locus:	10
A. 10. de cognitione; 20. de existentia; 30. de nominibus Dei.	
B. a. de Deo respectu ad se; b. de Deo respectu ad mundum.	

HOOFDDEEL I.

MOGELIJKHEID OM KENNIS VAN HET EEUWIGE WEZEN TE VERKRIJGEN. *)

§. 2. De cognitione Dei.	11
I. Probleem: „Kenbaar”, hoewel onbegrijpelijk.	12
II. A. Dit leidt tot de <i>mystieke</i> en de <i>intellectuele</i> richting. 15	15
B. Schriftuurplaatsen als gronden voor het mystieke agnosticisme. 17	
C. De leer der Schrift. 21	
D. Deze kwestie in den loop der kerkgeschiedenis. 23	
E. Resumé. 25.	
F. „God eenerzijds niet en anderzijds ten deele wel te kennen” in organisch verband gezet. 26.	
De psychologie naar de leer en voorstelling onzer vaders. 27	

*) Aldus in te vullen. Cf. Locus de Deo III, § 1, regel 1—5.